

Редактира нещатен младежки отдел

Бр. 160

Година IX

ЕЛЕНСКИ ПАРАЛЕЛИ

Така се стекоха обстоятелствата, че най-напред попаднах в Завода за ремаркета. За първия път се срещнах с инж. Юлия Василев, секретар на комсомолското дружество. Той е началник на конструктивния отдел и аз очаквах да го намеря изправен до чертожната дъска или, както се казва, „заровен в чертежи и справочници“. Оказа се, че е някъде на цеховете — по матали на младежка-рационализиаторска бригада.

Първият факт, който ми направи силно впечатление в разговора с русокосия инженер, бе, че „комсомолската възраст на завода“.

— В това понятие — обяснява инж. Василев, — ние включваме две неща: първо, че за водът е само на две години. Израсна от едно малко пехче на еленския промкомбинат. И второ — близо 50 на сто от работниците и служителите са на комсомолска възраст. А колкото до дейността ни по техническия прогрес...

(Тук авторът умишлено прекъсва повествованието. Сам ще разберете, че има защо...)

ВЪПРОСИ С НЕПОТЪРСЕНИ ОТГОВОРИ

...Другото „предприятие“, което „посетих в Елена, бе ДИП „Училищна мебел и пособия“. То също е израснало от един малък цех на градския промкомбинат, само че преди пет години. В този смисъл и за него може да се каже, че е на комсомолска възраст, но... не и в другия, защото тук комсомолците са само една четвърт.

И веднага изниква въпросът: защо? Кое привлича младежите в едно предприятие? Какво трябва да се направи в друго то, за да се задържат повече млади хора там? Предприятията са съседни. Една стена, как то се казва, ги дели. Общият брой на работниците им е приблизително еднакъв. Значи комсомолците в ДИП „Училищна мебел и пособия“ са горе-долу два пъти по-малко. И ето ти още един странен факт: те са разделени в две дружества. По цехове. Защо? Може би са отдалечени — ще си помисли някой. Или работят на сменен режим. Просто такова решение взели преди 3-4 години. По всяка вероятност, за да потъргне по-добре организационната работа...

Разговарях и с двамата секретари. Единият — Любен Петев, секретар на дружеството в цех № 1, беше в отпусък и се срещнахме на новата му къща.

— Каква дейност? Моите хора май предпочитат кафенето!... За работа — работят. Никой не сме изоставяли с плана.

Истина е. В администрацията на предприятието ми дадох следните сведения за изпълнение на плана — за октомври — 110 на сто, за декемврийското — 115.7 на сто. За тези успехи безспорно дължат младежите от двете дружества. Но тук става въпрос за нещо друго...

— А как сте с техническия прогрес?

— Как? Никак... Сега в доклада посочвам — нямаме младежки рационализации.

Причините?

— Нали ти казах. Пък и идват на работа все едни с четвърто отеление. Тези са им четем лекции за квалификация. За рационализациите ще почакаме...

После намерих и другия секретар — Никола Джамбазов.

— Какво да ти кажа? За рационализациите и аз отчитам в доклада. Ниска квалификация на младежите. Как да очакваш рационализации?...

Наложи се да отида при младите инженери в конструктивно-технологичния отдел. Инж. Сава Савчев ми показа протокол за приемането на шест рационализации. Само едно име на комсомолец — Кръстьо Кръстев, технолог.

— Какъв икономически ефект постигнахте през миналата година от рационализации?

— Около 2500 лева — отговаря инж. Савчев.

— Тази година ще го достигнете ли?

— В никакъв случай. Ето списък на лекциите за курса по квалификация. Всяка година все

едно и също: две групи — напреднали и нови. Какъв технически прогрес ще правим с полуграмотни хора?...

— Но нали имате младежки рационализатори? Какво правят те сега?

— И Симеон Иванов, и Кръстьо Кръстев, и Никола Драгостинов се оттеглиха. Всеки изтъква основателни причини.

— Какви? Служебни или лични?

Разделихте се с противоречия мисли и чувства. От една страна преизпълнен план и добър прием на продукцията в другите страни, (пропуснахме да отбележим, че ДИП „Училищна мебел и пособия“ изнася продукция в Гърция, Сирия, Обединена арабска република, СССР, от друга страна — говорим се за ниска квалификация на младежите. Къде е истината? Трудно е да се отговори изведнъж. Но непременно дължам изясняване на тези въпроси с непотърсени отговори, за които става дума.

А сега да се върнем при ония, които твърдят, че

НИТО ЕДНА РАЦИОНАЛИЗАЦИЯ НЕ СТАВА БЕЗ УЧАСТИЕТО НА КОМСОМОЛЦИ

В Завода за ремаркета инж. Юлия Василев ми каза:

— Всички знаем, че техническият прогрес е въпрос комплекс

сен, многопланов. Той е предвидящо творческа дейност и след това производствена. При нас конструктивният и технологичният отдели са изцяло комсомолски. И всичко, свързано с осъществяването на научно-техническата революция в предприятието, става с активната намеса на младите, на комсомолците. Разбира се, нямаме чисто младежки рационализации и нововъведения, но това не е беда. Нито младите могат без възрастните, нито пък обратното.

После продължи конкретно:

— Нашето 8-тонно ремарке има оценка 1 и не отстъпва на произведените в ГФР, Унгария, Италия. Той бе експонат на панаирна в Лайпциг. Самото участие считаме за успех. И миналата, и тази година имаме експонати на Пловдивския панаир. Нашата продукция интересуваша другари от Унгария и Куба. А за рационализациите, какво? За планували сме годишен икономически ефект от внедрения рационализации 10 000 лева. Вече сме постигнали близо 8000. Сега се разрешават още няколко теми от плана за техническия прогрес на завода. От тях очакваме около 4000 лева икономически ефект. Вече казах, че осъществяват и имат комсомолците. Но работата не е в цифрите...

Да, работата не е в цифрите. Има нещо по-важно, нещо, което в ДИП „Училищна мебел и пособия“ са забравили, а в Завода за ремаркета познават добре — силата да повдигаш теб си...

Георги ГЪРДЕВ

Аудитория „Младежта и социалистическата Родина“

Това е една нова форма за масова, пропагандно-агитационна работа в Комсомола. Нейната основна задача е класово-партийното и патриотичното възпитание на българската младеж, което ще се изразява в пропагандиране сред младежта на икономическата, културната и външната политика на БКП, в мобилизиране на младите хора за практическо участие за превръщането в дело на политиката на Партията; във възпитанието на младежта в духа на патриотичните и интернационалните традиции на нашия народ. Основно съдържание на аудитория „Младежта и социалистическата Родина“ през 1970—71 година ще бъдат решенията на X конгрес на БКП.

Аудитория „Младежта и социалистическата Родина“ се организира по дружества и обхваща цялата младеж. Основните форми, чрез които младежта участва в нея са: събрание на комсомолското дружество, запознаване с публикации в периодичния и ежедневния печат, теоретични конференции, разговори, лекции, беседи и други в комсомолските организации.

Аудитория „Младежта и социалистическата Родина“ работи по тематичен план на ЦК на ДКМС, който обхваща времето от 1 октомври 1970 г. до 1 октомври 1971 година. Тематичният план включва четири основни теми с поредица от подтеми за отделните слоеве на младежта.

Както основните теми, така и подтемите ще се разрабатват в периодичния и вседневния печат, а предаванията на радиото и телевизията.

Четвъртото тримесечие на 1970 година е време на разномислечия — приключават петата петиленка. Това е още една страница в героичния трудов летопис на България, изпълнена с достойни дела на народа и младежта под ръководството на БКП. Обявен бе X конгрес на Партията — едно изключително събитие в живота на нашата родина. Няма съмнение, че младежта отново ще докаже своята преданост към делото на Партията, ще даде израз на изпълнението на съвременния дълг пред класата и народа.

Първата тема на аудитория „Младежта и социалистическата Родина“ е: „Гордея се, че съм син на българската работническа класа“. Темата, която позволява да докаже своята преданост към делото на Партията, ще даде израз на изпълнението на съвременния дълг пред класата и народа.

Аудитория „Младежта и социалистическата Родина“ трябва да намери още по-добър прием в комсомолските дружества на Великотърновски окръг. Още повече, че комсомолците от нашия край са наследници на изключително богати революционни традиции на работническата класа, на Партията.

ЕСЕН...

Слънцето възлиза по наклон на деня и кротко се търкува над хълма към нещо неоткрито. С обреченост по-страшна от самотата на безплатен камен си отиват птици, думи и цветя. Смирението на земята поддържа в от гордостта и болката; поема тя обратно соковете от дърветата и корените пукат. Обратно тръгва и реката, да намери своя извор; набъбват по течението ѝ вировете и в тях блещат единствен слънчев лъч, заплетен в скелите на близкия строеж...

На мрак в тъмното светкавица разсича всяка извивка. И тогава глас се задухва между тънкия шепот на падащи листа, които пролетват в мига от клоните до земята. С ръце съединени и сред толкова ръждясало злато, можем ли да бъдем тези от преди години в напъни или христ на дните, когото разсъмвал? Потокът от трептенецки шум да ни покрие целите, ако не дойде скоро вятърът, да си тръгнем с ръце, съединени от неказана дума.

Горчиви есенни огньове топят крайните квартали. Като плод в сърцевината на живота патежката мисълта, че сме стигнали нещо хубаво. Ако не бяха розицките листа — вече измръснени и разкъсани — да ни напомнят оцелялата в голямата блокадна тетрадка на малката ленинградчанка Таня, бих потопил последна си в меката светлина на багрите, бих подредил дните си в хралупата на блага самота, блага прекалено, кога то ще забравя името на оня летен — своите го нарекоха луд, защото прокле безумието си над Хирошима, бих рисувал върху потъналите стъкла на прозорците бамбукови къщи и весели етикетки, бих писал стихове за хубавия свят в главата ми, бих... Ах!

Руси РУСЕВ

Адреси на дружбата

СССР

Белгородская область
г. Шебекино
ул. „Полевая“, дом 9, кв. 1
Зоткиной Веры

г. Шебекино
ул. „Пушкина“, дом. 28, кв. 2
Катуниной Людмилы

г. Белгород — 10
ул. „2 центральная“, дом 10
Новоченко Ларисе

г. Белгород ГСП
ул. „К. Заслонова“, дом 80, кв. 3
Коптевой Валентине Ефимовне

Черно и бяло

С НАРАСНАЛ АВТОРИТЕТ

Вчера се състоя отчетно-изборната конференция на вузовската комсомолска организация при ВФСИ „Д. А. Ценов“ — Саянов. Тя се превърна в един задълбочен разговор за преустрояването на комсомолската работа в духа на тезисите на др. Тодор Живков и решенията на Декемврийския пленум на ЦК на БКП и XI конгрес на ДКМС.

И в доклада, и в изказванията на делегатите бе подчертано, че вузовската комсомолска организация непрекъснато укрепва, издига своя авторитет сред студентите

ГРУПОВИЯТ МАИСТОР

Кратка е трудовата биография на Христо Петров. Кратка, но богата за неговия двайсет и тригодишен живот.

Той е от село Каранджи. Работилното селско семейство създава у него здравни трудови навики. И въпреки че твърде млад започва да работи по строителните площадки в Лясковец, не се отъква пред трудностите. Упоритостта му и стремежът му към знания го принуждават да започне да

учи в Техникума по хранително-вкусова промишленост в Горна Оряховица. Не е лесно. Денем по скелите, вечер на училище. Той най-добре знае какво му е било. Но въпреки всичко Христо успява да бъде първ и сред другарите си на строежите, и успешно да овладее нова професия.

Животът на граничната бразда започва още повече характер му. Още по-скъпо му става онова, което сам е строил. Участва в залавянето на трима нарушители, като отново проявява съобразителност, упоритост.

След уволнението си Христо си завързва в родното си село. Не е без значение неговото присъствие в Каранджи — скоро комсомолското дружество започва по-интензивно. Христо участва в организирането на почти всички интереси комсомолски прояви.

След време постъпва на работа в консервна фабрика „Мизия“ — Полски Тръмбец. Става групов майстор. В на

чалото го посрещат малко недовършено — ще стигне ли този младеж да се справи с отговорната работа? Но ръководството му помага, изпращат го и на десетдневен курс. За кратко време Христо възвръща новия в паметта си всичко, което е учил в техникума, и започва да прилага знанията си в практиката. Добрите резултати не закъсват. Скоро работниците от неговата смяна постигат високо изпълнение на трудовите норми. За този техен успех голям дял има и Христо — с уменията си да организира добре производствения процес, с авторитета си. През третото тримесечие неговата смяна произведе 135 тона продукция в по-малко от първото място в социалистическото съревнование.

Такъв е той, груповият майстор, комсомолецът Христо Петров.

Илия АНГЕЛСКИ

ТЯХНОТО ПРАВОСЪДИЕ

Неотдавна вестник „Фолксцим“ публикува оригинален документ. Лейтенант Коли — човекът, който даде заповед за убийството на невинните мирни жители на южновьетнамското село Ми Лай от общината Сонг Ми.

Известнието за арестуването на негърката-комунистка Анжела Дейвис разтесе цяла Америка. Според набързо изфабрикуваното обвинение тя бе хвърлена в затвора за „съучастие в убийство“. В Ню Йорк е създадена „Комитет за защита на Анжела Дейвис“. Пред затвора, в който се намира Анжела Дейвис, не престават митингите против произвола на властите. От килията смялата комунистка отправя заявления, в които казва, че „тя е обект на преследванията на реакционните сили в САЩ само защото е комунистка, която заедно с милионите угнетени по

уважава неговото „право“ да събира доказателства в своя полза, дори ако те не съществуват. Затова пък в други случаи — където-където по-неблагоприятно...“

Известнието за арестуването на негърката-комунистка Анжела Дейвис разтесе цяла Америка. Според набързо изфабрикуваното обвинение тя бе хвърлена в затвора за „съучастие в убийство“. В Ню Йорк е създадена „Комитет за защита на Анжела Дейвис“. Пред затвора, в който се намира Анжела Дейвис, не престават митингите против произвола на властите. От килията смялата комунистка отправя заявления, в които казва, че „тя е обект на преследванията на реакционните сили в САЩ само защото е комунистка, която заедно с милионите угнетени по

света участва в революционното движение за мир и свобода“. Анжела Дейвис поддържа, че клеветническата кампания, по дъта срещу нея в буржоазния печат, „е предназначена да скрие политическите въпроси“, свързани с нейното преследване и арест. Американските власти, продължава тя, „систематически използват варварски методи, за да се избавят от тези, които хвърлят предизвикателство в лицето на расизма, разобличават капиталистическата експлоатация и се борят за свобода“.

Истината колко двудлика е американската Темиде...

(Из в. „Комсомольская правда“)

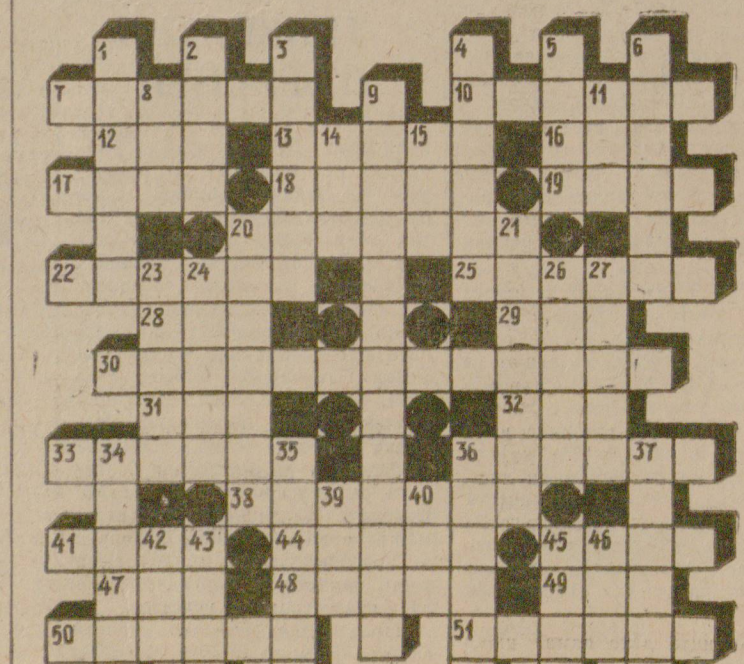
Кръстословица

ВОДОРАВНО: 7. Сбор от едни народни неща; колекция (мн. ч.); 10. Кратък словесен израз, който изказва и внушава дадена ръководна идея; 12. Унгарски поет-революционер (1877—1919); 13. Врата (старин.); 16. Марка камиони; 17. Герой на Бородин от епопеята на Пушкина; 18. Прогреси вен френски писател, музиковед и общественик (1866—1944); 19. Сейф за пазене на пари и ценности; 20. Руски офицер, герой от Руско-турската война, загинал в боевете при Стара Загора в заплата на Самарското знаме; 22. Пътен копринен плат с въжани или извезани златни и сребърни нишки; 25. Прогреси вен италиански писател (1902—1950); 28. Голям град в Южна Англия; 29. Машинен елемент; 30. Двете имена на виден английски поет-лирик (1809—1892); 31. Африканско пигмейско племе; 32. Орган за контролиране движението по пътищата; 33. Древно племе, населявало Силезия през V—VIII в. пр. н. е.; 36. Морски животин от тип мустел; 38. Виден български учен-лесовъд (1880—1956); 41. Гимнастически уред; 44. Парична сума, която се намира в банка; 45. Последният период от палеозойската геологична ера; 47. Система на организация на токовете в музиката; 48. Град в Украйна; 49. Град в Етиопия; 50. Първобитно приспособление

за вършитба (мн. ч.); 51. Вид епическо произведение.

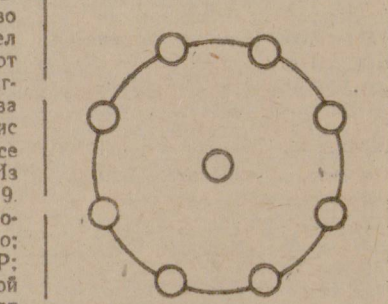
ОТВЕНО: 1. Първата новобългарска печатна книга; 2. Родното място на Карл Маркс; 3. Химическо съединение, което съдържа определено количество вода; 4. Древен римски писател и естествоиспитател; 5. Система от ясно разграничени звукови сигнали, които служат за общуване в далеч колектив; 6. Тревник от растително, чиито семена се употребяват за подправки; 8. Изкуствен международен език; 9. Град в България, известен с богатото си историческо минало; 11. Столица на Башкирската ССР; 14. Домашно животно; 15. Война (старин.); 20. Продукт от суха дестилация на дърва или каменни въглища; 21. Съвременен съветски композитор-песеник; 23. Множество от съгласни високо във въздуха водни пари; 24. Известен австрийски писател (1883—1924); 26. Зависимост от своя създател лице по време на феодализма; 27. Спартаксови робини; 34. Поетически произведения, възпяващи патриархалния селски бит; 35. Повелена превозно средство; 36. Гарови площици; 37. Парапети; 39. Марка мотоциклети; 40. Град в Южна Турция; 42. Волно животно; 43. Френски композитор, автор на операта „Ако бях цар“; 45. Слабо алкохолно питие; 46. Известна френска киноактриса („Един мъж и една жена“).

Валентин МАРИНОВ

Любопитно

КОЛЕЛО ОТ ЧИСЛА

Нанесете цифрите от 1 до 9 в кръжчетата на фигурата, като една цифра да бъде в средата, а останалите в краищата на всеки диаметър на кръга, така че сумата на три цифри, разположени на всеки един ред, да бъде равна на 15

„ЗА ИНТЕЛЕКТ НЕ МОЖЕ ДА СТАВА ДУМА“

Веднаж на заседание на Московското психологическо дружество трябвало да се изнесе доклад за интелекта у животните. Когато докладчикът застанал зад катедра, председателът на заседанието — най-големият руски математик И. Бугаев, баща на поета Андрей Белки, неочаквано му задал въпрос: „Какво е това интелект?“. Докладчикът се смутил. Бугаев започнал да пита един след друг всички присъстващи. Никой не знаел.

Тогава Бугаев провъзгласил своето решение: „Предвид на това, че никой не знае какво е интелект, не може да става дума за интелект у животните. Обявявам заседанието за закрито“.

...цветето, което изпуска най-силен аромат е кактусът. Неговата мизантропия се чувства на разстояние до 1 километър.

...човекът който притежава голяма власт не само при къркане, но и при лансис. Ако е лансис човекът върху стонения лист и след това сложим листа в преса, то на него ще остане отпечатък от косъм.

...от всички мускули в човешкото тяло сърдечният мускул е най-силен.

...Къде се намира центърът на Азия? Отговаряме: в СССР, в Тува-Тувинската автономна област, в град Кызыл.

ЕСЕННИ ДНИ КРАИ ДУНАВА

Камарите руда, които ла-
комите челности на кранове-
те неуморно вадят от трюмо-
вете, са се слели в един ръж-
диво червен хълм, който е
дал червеникавата отсенка на
целия район на Свищовското
пристанище. Дори и локвите
над които се надвеса сиво-
то небе, са ръждиви. В про-
луците ловко маневрират са-
мосвалите и се мъчат да за-
глушат пискливата свирка
на маневрени локомотив. До-
кел са се долепили шлепове.

Някъде на фланга размахва
хобот кран № 8. Малката си
ва кабинка е твърде високо и
не може да се види кой е на
смяна — дали Стойчо Попов
или Димитър Червенков, или
пък Петко Добрев. Но все
едно, работата спори, навярно
еднакво и на тримата. Защо
то, когато стане въпрос за
първенци, сочат техните име-
на. Отдолу бързат дочерите
от бригадата на Георги Про-
копиев, водени може би от
мисълта, че в съвременното
трябва да изпреварят хората
на Марин Проиков и Иван
Добрев.

А октомври започнал с из-
ставане. Липсвали товарни ва-
гони. Двадесет и пет плавател-
ни суда от СССР, натоварени
с руди, метали, въглища и
други стоки, издигнали тези
грамади, които сега поемат по
предназначението си. Състо-
ли се съвещания, идвал дори
заместник-министър, постави-
ли се конкретни задачи и ра-
ботата потръгнала — вместо
5600 дневно започнали да се
обработват по 9800 т товари.

Но ето, че била поставена
друга, не по-маловажна зада-
ча — до 10 ноември да се
изнесат консервите в стъклен
амбалаж. Шлеп 101728 дошъл
именно за такива консерви.

Кранът подхваща леко па-
летата със 180-те консерви
„Лечо“ и плавно се спуска в
трюма, където талиманът Юра
Загоренко следи за натовар-
ването. Капитанът на шлепа
Павел Бочев е стар познат в
това пристанище. Вече трин-
десет години той работи на
българска линия, а от пет го-
дини е на шлеп 101728.

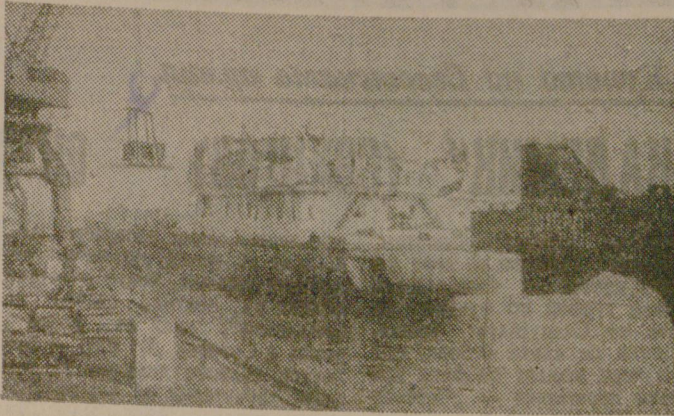
— Вече съм почти белга-
рин — смее се Паша — бил
съм на всичките ви пристани-
ща, дори и на морските. И
колкото повече опознавам Бъл-
гария, толкова повече ми ха-
реса.

Малкият екипаж е едва от
еден ден в Свищов, а вече

ПРЕДСРОЧНО

Малък, но трудолюбив е ко-
лективът на бобинажния цех в
село Асеново. След обявяване
то на Десетия конгрес на Пар-
тията тук трудовата надпрева-
ра се разгоря с нова сила. В
резултат на това годишният
план вече е изпълнен. Особени
заслуги за това имат произво-
дствените Гинка Петкова, Ма-
рийка Рачева, Нейка Атанасо-
ва и други. Вдъхновен от по-
стигнатата трудова победа, ко-
лективът на бобинажния цех
обещава до края на годината
да даде надпланова продукция
за 14000 лева.

Петър ПЕТРОВ

е бил в музея, на Паметници-
те. От Инфлот се погрижили
за разглеждания на матросите,
показали им града, а сега Па-
вел така и не успява да наме-
ри сравнение за това, колко
е здрава българо-съветската
дружба.

Междувременно товаренето
приближава към своя край.
Няма да минат много часове
и сирената на шлепа ще се
обадят за движението на Сви-
щовския бряг. А край кея все
така ще спират шлепове и мо-
же би някой сутрин Павел Бо-
чев отново ще помага от шле-
па за поздрав на краишните.

Навигацията става все по-
трудна. Все по-трудно се от-
вива сутрин реката от тежки
завивки на мъглите. Вятър
се пресипнал сирените на
шлепове. А потокът от коли-
ни вагони върви към Свищов.
И по крановете, в трюмовете
и край машините постоянно са
на пост хората, които държат
отворена синята врата на ок-
ръга.

Николай ТОМОВ

КАТО В СВОЙ ДОМ

В ТКЗС — Долна Оряховица получават по 14—15 хиляди яйца на ден

Пред да заработи в птице-
въдството Пъша Николова е
била десетина години звеновод-
ка. После една година и нещо
се грижи за животните в ТКЗС
— Долна Оряховица. Смъртност
та при телетата „неочаквано“
намалява, продуктивността се
повишава, а на Пъша Николова
предлагат да стане ръководител-
ка на... птицевъдството. Тя раз-
бира се, е смутена от това, че
говорно предложение и отказва.
Но и казва:

— Знаем, че ще се справим,
върваме ти!

Това е било преди десет го-
дини...

Сегашният счетоводител
на кооператива Иван Енев мо-
же смело да каже:

— Ше предадем толкова хиля-
ди яйца на „Яйцекооп“, на „За-
вод-13“ — толкова. И на ко-
операторите ще продаваме...

— Може — ще се усмихне
Пъша Николова — яйца при-
нас колкото искате...

За десетте месеца на тази
година птицевъдството в Долна
Оряховица е предала над пет
милиона яйца и 49 тона птиче
месо. В чест на Х конгрес на
БКП птицевъдките са обеща-
ли да предадат на народното
стопанство до края на година-
та още 500000 яйца.

— Хората са задружни и
сплотени, повечето — с дълъг

производствен стаж в птице-
въдството — разказваше ми
Пъша Николова — Да ги вли-
чим нощем, ще тръгнат шом е
заради птиците...

Тази възникнала и привлека-
ва жена е носител на два ордена
„Народен орден на труда“ —
сребърен и бронзов и на юби-
лейния медал „25 години Соци-
алистическа революция“. От 18-
те жени и тримата мъже — фу-
ражири, които се грижат за
60000 птици в двете птицевъд-
ства на Долнооряховския коопе-
ратив, още две са носителки на
Народен орден на труда — Хри-
стиня Зарзалева и Йорданка
Юрковска. А Иванка Илиева е
наградена със златен часовник
на срещата на първенците от
селското стопанство през мина-
лата година в Голубин. Тя е
била и делегатка на Първия
конгрес на ТКЗС...

— Конгресите са запомнящи
те се събития в нашия живот,
но Х конгрес на БКП ще бъде
най-забележителен. Ние очаква-
ме важни и хубави решения от
него и се готвим за достойна
среща — с тези думи би могъл
да се обобщи нашият кратък
разговор.

В птицевъдството на Долноор-
яховския кооператив работят че-
тири комунисти. Пъша Николо-
ва, ръководителката, е партиен
секретар в животновъдството.
Птицевъдките са дали обеща-

УСПЕХИ И МНОГО НЕРЕШЕНИ ВЪПРОСИ

ДАП „Пътнически автотранспорт“ — Ве-
лико Търново пред националното съвещание
по културата на обслужването ★ С какво
може да помогне ДСО „Пътнически авто-
транспорт“ ?

Всички селища на окръга са
обхванати от автобусната мре-
жа. Сега всеки ден пътуват ас-
тобуси за София, Варна, Плов-
див, Плевен, Русе, Стара Заго-
ра, Ловеч, Шумен, Силистра,
Габрово, Бургас и обратно, кои-
то всекидневно извозват око-
ло 200000 пътници. ДАП „Път-
нически автотранспорт“ — Вели-
ко Търново осъществява засега
производствената си дейност с
около 280 автобуси и 160 леки
коли. За да се осигури по-добро
обслужване на пътуващите през
последните години бяха постро-
ени удобни автогари във Велико
Търново, Горна Оряховица, Па-
вликени и Елена. Пред завър-
шване е новозаграждащата се
автогара и в най-младия град
на окръга — Стражица. Напра-
вени са и много спирки за под-
слоняване на пътниците при ло-
шо време. Със съдействието на
селските общински народни съ-
вети в Драганово, Златарица,
Вишовград и Буйновци, откъде
то всекидневно се отправят мно-
го работници към градовете,
вече е започнало строителството
на малки автогари.

Успехите в клоновете на
предприятието не са малко, но
те се съпоставят и с редица
нерешени въпроси, с пропуски
в общата дейност.

Например почти всекидневно
се срещат отклонения от графи-
ка, има и „непокрити“ линии.
Допускат се особено много и
закъснения още от началните
гари, извеждат се коли от град

ската мрежа за покриване на
други разписания. Това важи
най-вече за окръжния град, къ-
дето често по първа линия,
вместо с 10 коли се работи с
по 5—6. И затова много хора
чакат по автопирките и закъс-
няват за работа.

Във Велико Търново и Горна
Оряховица има диспечерски пул-
тове. Тяхното задължение е да
контролират и ръководят дви-
жението на колите по расписа-
нията, да поддържат пряка
връзка с гаражните служби. Но
някакъв съществени изменения
засега няма. Причината за това
ръководството я обяснява с не-
достатъчното стимулиране на
шофьорите. В Наредбата за ор-
ганизацията на работната запла-
та е предвиден малък процент
— 5 на сто. Ръководството на
предприятието неведнъж е пред-
лагало на ДСО „Пътнически
автотранспорт“ да се опелери
по-голям процент за премира-
не на водачите, а така също и
за изсяняване на санкциите, кои-
то следва да се налагат към
нарушителите. Но подобно съ-
гласие все още не е дадено. А
решаването на тези въпроси ще
изиграе безспорно положител-
на роля в борбата за спазването
на графика.

Поради тези и други причи-
ни текущото още не е нама-
ляло, срещат се нарушения на
трюмовата дисциплина. А на
предприятието засега са необхо-
дими най-малко още около 80
шофьори. Тяхната липса води
до полагането на извънреден
труд и до неосигуряването на
седмичната им почивка. Жи-
вотният проблем е друга при-
чина за недостига на водачи.
Така например във Велико Тър-
ново, преди разделянето на стро-
ителството на жилищен блок от
24 апартамента, изключително
за шофьори. Но по-късно от тях
за ДАП „Пътнически автотран-
спорт“ са останали само 8. В
съществувашите в окръга 5 кло-
на и 2 бази, само във Велико
Търновския има стол за работ-
ниците.

За окръжния град леките ко-
ли и автобусите не достигат. От
планираните за годината 20 авто-
буси и 45 коли досега са полу-
чили много по-малко от подо-
ляваната. А Велико Търново отда-
на е туристически град и ос-
вен за задоволяването нуждите
на гражданите, градският тран-
спорт е длъжен да обслужва и
стоителите гости-туристи. А как
това на практика може да се
осъществи, когато колите не
достигат? Все още по тези при-
чини нередовно се извозват ра-
ботниците за МЗ „Червена звез-
да“ — гара Дебелец, за Радио-
завода във Велико Търново, за
Радиозавода завод в Стражи-
ца, за Химкомбината край Сви-
щов.

Това са все още нерешени
проблеми, които отнехват бор-
бата за изпълнение на задачите,
поставени пред автопротранс-
порта. Затова следва да се предпри-
мат решителни и енергични мер-
ки за тяхното ликвидиране, ос-
бено сега, в чест на национал-
ното съвещание по културата на
обслужването, насочено за про-
летта на идната година във Ве-
лико Търново.

Филип АТАНАСОВ

Иван ПЕТКОВ

Юлиан СЕМЬОНОВ

Седемнадесет мига от пралетта

В бърлогата на хитлеристите в
последните дни на Втората световна
война

2

— Защо е това — попита Клаус, подписвайки писмо-
то.

— Мисля, че няма да ви навреди, ако заминете за
една седмица в Инсбург — отговори Ширлиц, като му
подаде пачка пари. — Там казиното е отворено и младите
скиорки, както по-рано, карат ски из планината. Без това
писмо не мога да ви подаря една седмица участие.

— Благодаря ви — каза Клаус, — но парите не са ли
много...

— Това нали няма да ви затрудни?

— Разбира се, че няма — съгласи се Клаус, поставяй-
ки парите в задния джоб на панталона си.

— Споменете си още веднъж: никой ли не ви забеляза
като бяхте у пастора?

— Няма какво да си спомням — никога!

— Имам предвид и нашите хора.

— Вашите биха могли да ме видят, ако наблюдаваха
къщата на стареца. Но — едва ли... Не забелязах никого.

— Това писмо ще го пуснем по пътя за вашата нова
квартира — каза Ширлиц. — И надгледвайте още едно —
до пастора, за да няма подозрения...

Вече в колата Ширлиц запитва:

— За бившия канцлер Брингунг също ли премълча?

— Аз вече писах за това в отчета до вас — веднага
се затвори в себе си. Страхувах се да го притисна...

— Правилно сте постъпили... И за Швейцария ли
мълча?

— Да.

— Добре. Ще опитаме друг начин. Важното е, че се
е съгласил да помага на комунистите. Ама че пастор!

Ширлиц уби Клаус с изстрел в слепоочieto. Той не
му каза, както това обичат да показват на филмите, защо
го убива и кой го убива. Стояла на брега на езерото, кога-
то започна въздушното нападение на съюзническата авиация.
Тук беше забранена зона, а пасторът на охраната — това
Ширлиц знаеше точно — се намирал на два километра
оттук. По време на бомбардировката пистолетният изстрел
не може да се чуе надалече. Той прецени, че от бетонната
площадка, където по-рано беше ловил риба, Клаус ще пад-
не направо във водата и няма да останат по площадката
следи от кръв. Впрочем, това не беше толкова важно, за-
щото валише сняг, примесен с дъжд... Точно така —
нямаше никаква опасност.

Клаус падна във водата, като чувал, натъпкан с ка-
мъни. Ширлиц хвърли на същото място, където падна
мъртвия, пистолета (версията за самоубиство вследствие
на нервна криза щеше да изглежда гравдоподобна, писма-
та бяха написани от самия Клаус), свали ръкавиците си и
тръгна към колата. До „Ам Дорф“ имаше четиридесет ки-
лометра. Там живееше пастор Шаа. Ширлиц пресметна,
че ще бъде при него след един час — той предвиждаше
всичко, дори вероятността да поискат от него алиби по
време на...

„ОТ ЦЕНТЪРА ДО ЮСТАС“

Известни ли ви са някакви връзки на нацистите със
западните дипломати в Стокхолм — и ако ви са известни,
то какви са по-точно? Какво може да ни съобщите за
сътрудника на Рибентроп Клайст?

„ОТ ЮСТАС ЗА ЦЕНТЪРА“

Според мене не са възможни никакви сериозни връзки
на нацистите със Запада. По заповед на Хитлер райсфю-
рерът на СС Хилмер съобщил, че ще издава смъртни при-
съди за всички измислени, които ренат да преговарят със
съюзниците. Доктор Клайст е осведомен от гестапо в
Министерството на външните работи. Долокото ми се уда-
де да установя не е имал по-рано никакви сериозни връз-
ки със Запада. Неговата мисия в Стокхолм е била свързана
с въпросите по протокола и според сведенията, с които
разполагам, не е получавал никакви нареждания за ус-
тановяване на връзки със съюзниците.

ЮСТАС“.

... — — — — — 2

СТЕНОГРАМА ЗА СЪВЕЩАНИЕТО ПРИ ФЮРЕРА

Присъствуваха Кайтел, Йодл, посланикът Хавел — от
Министерството на външните работи, райхслайтер Борман,
обергрупенфюрерът от СС Фегелян — посланик на райхс-
фюрера в главната квартира, райхсминистърът на про-
мишлеността Шпеер, а така също адмирал Фос, капитан
трети ранг Люде — Нейрат, адмирал фон Путкаммер, адю-
танти, стенографи.

БОРМАН: Кой там през цялото време се разхожда?
Това пречи! И по-точно, ако обичате, господо! военни.

ПУТКАМЕР: Помолех полковник фон Белов да ми на-
прави справка за положението на „Лудтваге“ в Италия.

БОРМАН: Не говоря за полковника. Всички приказ-
ват и това създава постоянен, нетърпим шум.

ХИТЛЕР: Това на мене не ми пречи. Господин генерал,
на картата не са нанесени измененията от днешния ден в
Курландия.

ЙОДЛ: Мой фюрер, вие не сте обрънали внимание:
ето корекциите от тази сутрин.

ХИТЛЕР: Нанесени са с много дребен шрифт. Благо-
даря, сега ги виждам.

КАЙТЕЛ: Генерал Гудериан отново настоява за из-
теглянето на нашите дивизии от Курландия.

ХИТЛЕР: Това е неразумен план. Сега войските на
генерал Рендулич, които останали дълбоко в тила на рус-
наците, на четиристотин километра от Ленинград, задър-
жат върху себе си от четиридесет до седемдесет руски
дивизии. Ако ние изведем оттатък нашите дивизии, съотно-
шението на силите пред Берлин веднага ще се измени —
и изглежда няма да бъде в наша полза, както това се
струва на Гудериан. В случай, че изтеглим войските си от
Курландия, товава на всяка немска дивизия пред Берлин
ще се паднат в най-добрия случай по три руски.

БОРМАН: Трябва да бъдем трезви политици, госпо-
дин фелдмаршал.

КАЙТЕЛ: Аз съм военен, а не политик.

БОРМАН: Това са две неразривно свързани понятия във
века на тоталната война.

ХИТЛЕР: За да евакуираме нашите войски от Кур-
ландия — като имаме предвид опита от Либанската кра-
ция — ще ни е необходимо в най-добрия случай половин
година. Това е смешно. Ние разполагаме с часове, а не с
часове за извоюване на победата, като разчитаме и то-
ва, което може да ни даде, да анализира, да прави изво-
ди. Ние сме длъжни да си отговорим на един единствен въпрос: По-
близо ли е близка победа? При това не искам отговора да
бъде слеп в своята категоричност. Не ми трябва да зна-
м, аз искам осмислена явля. Никога досега се колес на
познавал такъв парадоксален в противоречията си по егона
както се явява коалицията на съюзниците.

Практични и удобни облекла от платовете на „Първи май“ — Варна

Новите тъкани от полиакрилнирил-
ни влакна в модни десени и красиви
разцветки.

Не се променят цветовете при пра-
не, гладене и химическо чистене.
Трайни, хигиенични, със съвсем ма-
лакачност.

Съвременният човек желае да бъде об-
лечен добре, с леко, удобно и практично об-
лекло, което да му позволява свободно да се дви-
жи, да е изработено съобразно изискванията
на последната модна линия.

За да отговорят на тези изисквания, спе-
циалистите от памуко-текстилният комбинат
„Първи май“ — Варна отблизко следят изме-
ненията във вкусовете на хората, в бита и кул-
турата, тенденциите в развитието на модната
линия не само у нас, а и в чужбина и се стре-
мят да създават най-хубавото, най-практично-
то, което да задоволява купувачите. Тези тех-
ни усилия се увенчаха с успех. Днес във всич-
ки по-големи магазини за текстил в нашата
страна вие ще намерите красиви тъкани от
полиакрилнирилното влакно „Булана“. Те на-
влизат все по-широко в нашия бит. Благода-
рение на ценните качества, които притежават.
Така например те са по-устойчиви при пра-
не, не избледняват от слънчевата светлина, добре про-
пускат въздуха и тялото може свободно да
диша, не променят багрите дори при химическо
чистене.

Памуко-текстилният комбинат „ПЪРВИ
МАЙ“ произведе и пусна на пазара първите
десет артикула, изработени от новите влакна с
400 десена. Новите тъкани са особено подхо-
дящи за дамски рокли, блузи, джемъри, по-
ли, костюми, мъжки и юношески ризи, детско
облекло. Ще ви запознаем с качествата на ня-
кой от тях, например оригиналния плат „ЕР-
МА“. Той се изработва в 39 десена и 120 раз-
цветки. По вид е карирана тъкан, много под-
ходяща за мъжки и юношески спортни ризи,
ва дамски блузи. Друга красота има а плата

„НЕПТУН“, произвеждан в 16 десена и над 100
разцветки. От него могат да се ушят различ-
ни видове дамски дрехи, мъжки ризи и детски
облекла. Плат „ЕМИНЕ“ се изработва в 13
десена и 45 разцветки. Той се отличава със
своята плътност и мекоота. От него могат да
се направят чудесни дамски рокли, които да
се носят през трите сезона на годината. Спо-
лучливи дамски костюми могат да се напра-
ват от плат „ЛОНГОЗА“, изработен от дебели
нишки в два варианта — в каре и рае. Инте-
ресни десени имат платовете „ЗЛАТКА“, „МОМ-
ЧИЛ“, „ЛАДА“. Със своята изработка те по-
разително създават илюзията за вълнен плат.
От същия род са платовете „БАЛЧИК“ и
„ПЛИСКА“. С фина изработка, те са подхо-
дящи както за жените, така и за мъжете. Об-
леклата, ушити от тях, се носят с удоволствие
и са еднакво подходящи за работа, за тури-
зъм и излети, за дома и т. н.

Наред с новите тъкани, в магазините ще
ви предложат и от реномираната памучна тъ-
кан „ГАЛАТЕЯ“, изработена от чист памук.
Тя е особено подходяща за дамски рокли,
блузи, поли. Освен нея тези, които предпочи-
нат памучните тъкани, могат да закупят от
каре „Варна“, „Дружба“, „Чайка“ и други.

При покупката на тъкани искате от про-
давачите, тези, които носят марката „ПЪРВИ
МАЙ“ — Варна. Това е гаранция, че вие ще
се снабдите с плат, който ще бъде в тон с по-
следната мода. Красиво изработен и траен.

Някои съвети за вас, които ще ку-
пите вече от новите полиакрилнирил-
ни тъкани. Прането да става със син-
тетични перилни препарати. Да се из-
бягва гладенето им с гореща ютия. Мо-
гат да се дават на химическо чистене,
защото не се повредят.

Практично и изискано облекло е
платовете на „ПЪРВИ МАЙ“.
Доброто облекло създава и добро
самочувствие.

ИСТИНСКИ НАРОДЕН ПИСАТЕЛ

90 години от рождението на Йордан Йовков

Любопитни факти за юбилея

★ През 1905 г. Йордан Йовков е отпечатал първата си творба — стихотворението „Съдба“ — в сп. „Селска проба“, излизало в Бяла черква под редакцията на Данко Черковски.

★ Първата си книга писателят е издал през 1917 г., а последната е излязла посмъртно през 1938 г.

★ Досега произведените на Йовков са издадени на български и други езици общо в 136 книги с тираж 1 397 623 екземпляра, от които две трети са излезли в годините на народната власт (67 издания в общ тираж 1 160 773 екземпляра).

★ До тази година Йовковите творби, преведени на чужди езици, наброяват 50 тома, в които число не се включват преводите му, публикувани в антологии и сборници.

★ Писателят е преведен на 33 езика, в почти целия свят.

★ Един от най-популярните творби на нашия голям реалист са „Старопланински легенди“ и „Вечери в Антиковския хан“, поместени в повече от 10 самостоятелни книги, издадени у нас.

★ Най-често преведените творби на Йовков на чужди езици са разказите „Шибил“, „По жпката“ („Бялата ластовица“) и целият цикъл „Старопланински легенди“.

КОНЦЕРТ НА ВИКТОР ЧУЧКОВ

Името на младия пианист от Горна Оряховица Виктор Чучков е добре познато на читателите на вестник „Борба“. Те знаят и за неговите успехи на международни конкурси и фестивали.

Повод за тези редове ни дава неговият концерт, който се състоя на 13 ноември т. г. в столичната зала „Славейков“. Виктор Чучков се представя с богата художествена програма, включваща творби от различни автори и стилове. Още първите тактове на голямата соната за мажор от Йоханес Брамс показваха, че публиката се среща с утвърден изпълнител, който рано и бързо е изминал популярен път към голямото изкуство. Последвалите изпълнения утвърдиха това впечатление.

Трудно би могло да се каже, кое е по-близко до изпълнителския натурел на Виктор Чучков — драматизмът в сонатата на Брамс, лириката в ноктюрното на Шопен, импресионизмът в „Огледалата“ на Равел или музиката на Прокофиев. Развълнувано прозвучава и сонатата за пиано от Веселин Стоянов, професор по композиция на Чучков. Във всички изпълнения творби Чучков се изживява като пианист, който не само познава творбите, но ги възпроизвежда по начин, по който въздействат по им е най-силно. Превъзходната техника на Виктор Чучков се съчетава с висока музикалност, а обаянието на младостта се слива с чара на музиката. За това развълнуваната публика, препълнила зала „Славейков“, награди младия едва двадесет и четири годишен пианист с топъл сърдечен аплодисмент.

Изкуството на Виктор Чучков действително възбужда. Младият изпълнител уверено доближа до ония върхове, които са достъпни за малцина. Безусловно е прав музикалният критик, който писа в италианския вестник „Паезе сера“: „Българският пианист Виктор Чучков може да се счита със сигурност за изключителен.“

Георги ГЕОРГИЕВ

Земя, пълна с добрини

ТРАКИЙСКАТА КОЛЕСНИЦА

В древността колесницата е била един от бездните на богатство, сила и власт. Колесниците на царете и племенните вождове са се отличавали със своята украса и изкусна направа. Древните траки, обитавали нашите земи още от каменномедната епоха, са били признати майстори на колесници. Техните коне са се считали за най-бързи и красиви. Сам Омир твърди това в Илиадата, където описва вероломното нападение на Одисей над сония тракийски цар Ресос:

„Сам аз му зная конете — грамадни и много красиви, те са по-бързи от енга и прелискал подобно на вятъра. В злато и сребро, сребро и блясти колесницата нова...“

От добре запазените фрески на Казанлъшката гробница (III в. пр. н. е.) може да се види как тогава била колесницата, колкото тя е имала в бита и живота на народа. Една колесница, погледана от днешните съвременници, е само едно злато, а не само злато, а и други спортни предмети, погребенето на колесницата, разпространено в Тракия, е карала тези жители на България да устройват буйни игри всяко

Йордан Йовков изживя силата на своя талант, изобразявайки българския селянин и по-точно добруджанеца, без, разбира се, да го лиши както от конкретност, тъй също и от обобщеност. Роден и дълги години живял на село, най-вече в Добруджа, писателят удивително прозира и се живява в душевността на своите земляци, като обогати литературата ни с обаятелни и чудни образи — Стоил и Шина, Моканина и Серафим, Сарандо виците и Албена, и толкова други. Това са герои, носители на нравствените добродетели на българина, за когото красотата е култ, много често вдъхновена от едно естетизиране на труда като смисъл на човешко съществуване и източник на наслада и удовлетворение. Кой може да забрави Сали Яшар, прочутия майстор на каруци, за когото няма по-голям „себап“ от труда, доставящ възхищение и радост на хората! А един герой направо говори: „Тоя труд е достоен за човека, та той го прави човек!“. Чрез труда се преобразяват някои от героите на Йовков.

Съпоставяйки често писателя с други творци, се изтъква, че той не е като тях ясно социален, а когато засяга обществени конфликти, представя разрезението им на нравствено-психологическа основа. Това е вярно, ако социалното го търсим пряко извън него. Но у художника Йордан Йовков не е така. В неговите разкази с военна тематика например не се открива често като авторска идея позицията изобличението на войната. Големият писател постига това обаче като външен неприкосновен и с художествен такт, представяйки поведението на героите си в сраженията и след това.

Земляците понасят стонически бремето на войната, но когато настъпва пролетта, у всеки от тях се събужда трудолюбив човек и Йовков е намерил и по-стига убедително върхото като държане на героите и като израз: „Ний търпим, господи, по-ручък, ама тя не чака... тя, земята. Виж я на, тя приказва“.

Подобно, от хуманистична позиция, Йордан Йовков осяжда войната и в разказа „Последна радост“. Протекцията към цветето ръка на убития Люткан е жест, в който авторът влага идеята за жестокостта на войната, прекарната и унищожава порива към красота.

В разказите за добруджанско село, като изключим няколко, действително са примирени или обикновено са вътрешни от авторския поглед социалните противоречия. Причините за това са в дребнобуржоазните илюзии и твърде социално неопределената хуманност на писателя, тъй при същи на мисловноста му. Но несправедливо ще бъде, ако те не пречат да преценим по достойнство ярко талантливия творец.

Майсторът разказвач и сърце велецът Йордан Йовков се представя особено блестящо в сборника „Старопланински легенди“. И тук той изследва и претворява национално-специфичното в българина в нравствено-етичен аспект: в историята се проектират морални и естетически идеи. Епохата на кърджалийските набеги и хайдугството е изобразена на живописно и пластично, в „бон, линии, форми, движения, звукове“ — думи от българския език, чието великолепие и изразителност рядко другеда така ще открием. И тук пак присъстват културни към красивото, което винаги е етично. Легендарно-романтичното е постигнато в прелаване на историческия колорит и в рисунка на героите, изобразени с психологическа дълбочина и динамика.

С целокупното си творчество Йордан Йовков е достоен и гордост за българския народ. Защото постигнал онова, което сполучват истински големи творци — да се сроди със своя народ, да се домогне до неговата психология и с художествена яркост да изобрази присъщите му нравствени добродетели и красота.

Иван Ст. ТРАШЛИЕВ

НОВИ СТИХОВЕ

Хайдушко кладенче

Яворови сенки, тъмни и тежки,
над хайдушки извори сребърно-бистри
вие поминте стари юнашки песни,
ромон на думи и кълвачови изстрели.

И тоя мирис на цъфнало биле!
И тая шума, от кръв прогоренал!
От валия шепот стъпвам по-силен
и душата ми става горско зелена...

А по тия пътеки змийско-тънки,
настлани с дири на сурни елени,
стъпвали са като струни огънати
само хайдутини в тежки премени.

И ги е виждал изворът само,
и ги е скъпвал чак във сърцето...

Аз коленича с листо рамо —
в извора дира лицето си...

Николай ПАВЛОВ

ТЕЛЕВИЗИЯ

ЧЕТВЪРЪК — 19 НОЕМВРИ
15.00 — Новини; 18.10 — За младостта: „Младостта съвременник в литературата“ — среща-разговор, в който ще вземат участие Андрей Германов, Лъчезар Еленков, Лилияна Михайлова, литературният критик С. Халипковски, журналистът А. Стайковски и др.; 18.40 — „Прогрес“ — телевизионен журнал за наука и техника; 19.00 — Семена в браздите: „Средните съвместоопашки техники“; 19.30 — Песни в танца на народите — концерт уйгурска народна музика; 19.50 — Лека нощ, лека: 20.00 — По света и у нас; 20.30 — „Религиозна или класова война“ — публицистично предаване за Бернард Делан; 21.00 — Забавна музика; 21.30 — „Вечно живите“ — от Виктор Юсов, спектакъл на гостуващия у нас московски театър „Съвременник“; Напреж. — Новини.

ПЕЪК — 20 НОЕМВРИ
ПРОГРАМА НА БЪЛГАРСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ
10.15 — Новини; 10.20 — „Гриково“ — съветски късометражен филм за децата; 10.40 — „Фотография“ — телевизионен курс за любители, петва лекция; 11.10 — „Комедия от грешки“ — полска телевизионна новела; 11.35 — Интервю: „Художникът Шенченко“; 12.05 — Новини; ПРОГРАМА НА МОСКОВСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ
16.00 — Новини; 16.05 — „Самозащита“ — телевизионен журнал; 16.35 — програма на цветната телевизия (за децата) „Веселото градинче“; 17.00 — Новини; 17.05 — Кинокамерата гледа към света; 17.50 — „Кръчмата на петлетката“ — изказване на министъра на неопетрабавателната промишленост на СССР В. С. Фолорюв; 18.00 — Първенство на СССР по баскетбол: „Динамо“ (Москва) — ЦСКА (Москва); В. Павлов — По света и у нас; 19.30 — „Време“ — информационна програма; 20.00 — „Птичка за възвръщане“; 21.05 — Програма на цветната телевизия: „Покорители на вълните“ — предаване от Киев; 21.50 — Вечерни мелодии; 22.35 — Новини.

Борис МАЛАШЕВСКИ

(София-прес)

СПОРТ • СПОРТ • СПОРТ • СПОРТ

За Купата на Съветската армия

„АКАДЕМИК“ (СВИЩОВ) — ОКРЪЖЕН ПЪРВЕНЕЦ

Вчера на игрище „Спартак“ във Велико Търново се игра финалната среща от тазгодишния окръжен турнир по футбол за Купата на Съветската армия. Срещнаха се двата отбора, които до този момент не бяха претърпели поражение — „Червено знаме“ (Павликиени) и „Академик“ (Свищов).

Въпреки хладното време и не особено ранния час (срещата започна в 14 часа) много верни приятели на футболната игра

проследиха един интересен мач. Дадох си среща рутината, подбора техника, които очертаха облик на опитния състав на „Академик“, един от добрите екипи в Северна „Б“ РФГ и бойността, силното желание за победа, характерни за червенознаменци, втори състав в зона „Янтра“. Веднага трябва да отбележим най-горещи адмиратори към двадесет и двамата на терена за безупречната спортменска игра.

Въпреки решителния характер на двубоя всичко мина в рамките на правилата, в другарски дух.

Както се очакваше, преимущество имаше единадесеторката на студентите от Свищов. Видяхме хубави, с лекота изпълнени комбинации, плъд на които бяха и головете. В 24-та минута Маринов (10, Ак) се вряза вляво, излъга и вратаря и улови опразнената врата — 1:0. В 37-та минута Минков (9, Ак) пробива в центъра и изпрати топката покрай вратаря — 2:0. Само три минути след това отново Маринов реализира — 3:0. След почивката павликиени се активизираха, на няколко пъти застрашиха опасно вратата на съперниците си, но... Шопов, пък и Маринов стреляха неточно. Студентите отново се оказаха по-находчиви — последователно в 71-та и 79-та минута Красен Маринов поразиха целта с ефектни удари, а три минути преди края Михаилков затвърди резултата — 6:0 за „Академик“.

Така футболните на „Академик“ (Св) извоюваха правото да представляват окръга в крайните състезания от турнира за Купата на Съветската армия.

Ето съставите на отборите-финалисти: „АКАДЕМИК“ — Петров, Стойнев, Стойчев, Велинов, Атанасов, Гацев, Йорданов, Тодоров, Минков (46-та мин. Михайлов), Маринов, Давковски, „ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ“ — Петров, Пенев, Начев, Матеас, Страхилков, Иванов (28-та мин. Т. Маринов), Шопов, Димитров, Тодоров, Рамаданов, Пашев.

ТУРИСТИЧЕСКО ОРИЕНТИРАНЕ

В неделя окръгът бе домакин на голяма спортна проява — републиканския лично-отборен шампионат по туристическо ориентирание за купата на ЦК на ДКМС. В Елена и красивите местности край града си дадох среща повече от 200 състезатели и състезателки от 22 окръга. Наш представител бе отборът на ОК на ДКМС, съставен от състезатели от школата по ориентирание при Окръжния пионерски дом (трень. С. Пенев).

В личното първенство при юношите нашите състезатели останаха на позиции след 30-то място, а при девойките — след 36-то. Нашият голям успех дойде

в шафетата. Усилията на Ив. Влайбев, В. Богданова, Л. Атанасова и Сл. Величкова се увенчаха с победа! Шафетата ни се класира първа с време 2:18.28, следвана от хасковци с 2:18.34, Плевен 2:18.45 и други.

Четири златни медала са хубав дар на туристите от окръга в това голямо състезание, посветено на предстоящата Десети конгрес на Партията.

НА СНИМКАТА — последни метри до финала.

Кирчо ВАСИЛЕВ
Веселин ДОЛЧИНКОВ

Самбо

Медали от Михайловград и Стара Загора

Един нов спорт търси изява в окръга. Самбо, една разновидност на борбата, намери най-добър прием в село Златарица, което някои основателно наричат люлка на борбата в окръга. Сега тук работи първата група ентусиазирани приятели на самбо.

Всичкошност наменените на самбо можем да търсим още в 1963 година — споделят тренерът на самбистите Никола Енкин, майстор на спорта по борба! Но тогава всичко замря сякаш в началото, без да се сложи организираната основа на системна тренировка и състезателна дейност.

С колко души работите сега? — Специално със самбо се занимават около 15 младежи. Те са в школата по борба. Има пълно взаимодействие между двете „направления“, ако може така да се каже — еднакво внимание отделяме и на тренировките по борба, и на работата със самбистите. Използуваме една и съща тренировъчна база.

Достатъчна ли е тя? — Ако става дума за пособия — имаме голям прогрес. Дори и в момента закупуваме нови съоръжения за обща сума около три хиляди лева. Проблем е с лентите. Засега работим в местния техникум, но там не е напълно удобно. Нашето голямо желание е да се предостави за борбите

старият салон, използван досега за други цели.

Нашият импровизиран разговор с майстора на спорта Н. Енкин приключи с кратък преглед на досегашните постижения на самбистите. Като представители на окръга момчетата от Златарица заеха петото място в републиканското юношеско първенство в Карлово. Съвсем наскоро, в Михайловград, на републиканския индивидуален турнир бяха спечелили три медала. Със „сребро“ окичиха гърдите си Н. Иванов и Н. Енкин, а с бронзов медал за постигнатото трето място бе удостоен П. Петков.

Само преди няколко дни отборът по самбо на „Ботев“ (Златарица) участвуваше и в още една голяма проява — турнира в Стара Загора. Тук в надпревара с много рутинирани състезатели Петър Петков финишира първ в категорията до 58 кг. Второ място за Н. Николаев (категория до 80 кг), а Н. Иванов е трети в категорията до 70 кг.

Александър ТОШЕВ

Зона „Янтра“

В ПАВЛИКЕНИ БЕЗ ПОБЕДИТЕЛ

Срещата „Червено знаме“ — „Волов“ завърши нерешено. Директният двубой между лидерите даде преднина на временния водач, който игра по-спокойно, със сполучливи тактически схеми. Гостите имаха преобладаство и в създадените голове ситуации. В играта на домакините имаше доста хаотични действия. Положителното си оставя само изключително ниско желание за победа. Након павликиени състезатели обаче за бравиха, че са на спортния терен и си позволиха волюности, които нямат място в новата обстановка. Публика проявя неубедителност и за пръв път не бе присъдена максималната оценка втора победа за изминалите 13 кръга, но тя няма да промени положението до края на полусезона. По всичко личи, че „Левски“ (П. Тр.) ще бъде вторият отбор на окръга, който ще се нареди близо до лидерите, тъй като електрическият от Горна Оряховица напоследък явно снижила тона.

КЛАСИРАНЕ:			
Волов	40: 7	24	
Червено знаме	23: 6	20	
Черноломен	23:14	16	
Левски ПТ	22:12	15	
Бенковски	18:20	15	
Локомотив Др.	20:23	14	
Левски Ом	19:15	14	
Янтра ГО	21:18	14	
ЕТЗ „Янтра“ ГО	15:18	13	
Н. Илиян	19:18	11	
Локомотив Кв	13:17	11	
Чавдар Диял	24:24	10	
Августовица	17:19	10	
Септември	17:20	8	
Чавдар Ореш	13:47	7	
Ботев	11:34	4	

ОБРАЗОВАТЕЛНА СПОРТНА ПУБЛИКА: На първо място е „Червено знаме“ с 49.66 точки. Следват „Волов“ с 49.14, „Н. Илиян“ с 47.20, „Бенковски“ с 46.51 т. и др.

Стефан КОСТАНТИНОВ